



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 118/2012
19.09.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Јелене Боровац и Снежане Андрејевић, чланова већа, у спору по тужби тужиоца А.б. АД у стечају из Б., коју заступа у име Агенције за осигурање депозита Београд, стечајни управник В.В., преко пуномоћника С.Ц., адвоката из Б., против туженог П.д. М.ПТТ ДОО из Б., кога заступа пуномоћник И.Р., адвокат из Н., ради дуга у износу од 16.512.515,17 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж.бр.7954/11 од 08.03.2012. године, у седници већа одржаној дана 19.09.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

I ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог П.д. М.ПТТ ДОО из Б. изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж.бр.7954/11 од 08.03.2012. године у делу којим је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 16.512.515,17 динара.

II ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Привредног апелационог суда Пж.бр.7954/11 од 08.03.2012. године и пресуда Привредног суда у Београду П број 1319/2010 од 19.05.2011. године у делу којим је правноснажно обавезан тужени да тужиоцу на износ од 16.512.515,17 динара исплати законску затезну камату почев од 01.08.2008. године па до исплате и износ од 46.961.192,18 динара на име обрачунате законске затезне камате до 31.07.2008. године и пресуђује:

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу исплати законску затезну камату на износ од 5.961.130,97 динара почев од 07.05.2001. године па до исплате на износ од 9.493.100,22 динара почев од 18.01.2002. године па до исплате и на износ од 1.058.383,98 динара почев од 01.01.2000. године па до исплате која ће се камата обрачунати без примене конформног метода, а тужбени захтев за камату преко досуђене се ОДБИЈА као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Привредног суда у Београду П број 1319/2010 од 19.05.2011. године обавезан је тужени М.ПТТ ДОО из Б. да тужиоцу А.б. АД у стечају из Б. исплати износ од 16.512.515,17 динара са законском затезном каматом почев од 01.08.2008. године па до исплате и износ од 49.961.192,18 динара на име обрачунате законске затезне камате до 31.07.2008. године и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.122.163,00 динара.

Привредни апелациони суд је побијаном пресудом Пж.бр.7954/11 од 08.03.2012. године у ставу првом изреке одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду у делу става један изреке у коме је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 16.512.515,17 динара са законском затезном каматом почев од 01.08.2008. године па до исплате и износ од 46.961.192,18 динара на име обрачунате законске затезне камате до 31.07.2008. године. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у делу става један изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу плати износ од 3.000.000,00 динара на име обрачунате законске затезне камате и у том делу тужбени захтев је одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде благовремену и дозвољену ревизију изјавио је тужени М.ПТТ ДОО из Б. због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Трошкове ревизијског поступка није тражио ни определио.

Тужилац није поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама прописаним одредбом члана 399. ЗПП ("Сл. гласник РС" 125/04 и 111/09) који се примењује на основу члана 506. став 1. важећег ЗПП ("Сл. гласник РС" 72/11, ступио на снагу 01.02.2012. године) и одлучио као у изреци из следећих разлога:
Ревизија туженог је делимично основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Ревизијом се не указује на постојање других битних повреда одредаба парничног поступка које би могле бити разлог за

укидање нижестепених пресуда.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је са К.Б.К. из Б. закључио уговоре о кредитној партији број 701938021 од 25.01.2001. године, број 7019310206 дана 28.09.2001. године и број 701936975 дана 10.11.1999. године. Истовремено је тужилац са туженим закључивао уговоре о обезбеђењу потраживања по којима је тужени као јемац платац приступио обавези коју према тужиоцу има К.Б.К. Главни дуг по наведеним уговорима износи 16.512.515,17 динара а обрачуната камата од доспелости до 31.07.2008. године 46.961.192,18 динара. Како главни дужник К.Б.К. против кога је решењем Привредног суда у Београду П број 1319/2010 од 28.09.2010. године прекинут поступак у овој парници због отварања поступка стечаја није измирио обавезе по кредиту, то су нижестепени судови правилном применом одредби чл. 1004. став 3. и 1065. ЗОО обавезали туженог да тужиоцу исплати главни дуг у износу од 16.512.515,17 динара.

Неосновано је указивање ревидента на погрешну примену материјалног права у делу одлучивања о истакнутом приговору застарелости потраживања тужиоца. На банкарске уговоре о кредиту као врсти банкарског пословања који су закључени у смислу члана 1065. ЗОО примењује се општи рок застарелости од 10 година у смислу члана 371. ЗОО а не трогодишњи рок застарелости у смислу одредбе члана 374. ЗОО који се односи на потраживања из уговора о промету роба и услуга. У погледу застарелости нема места примени ни одредбе члана 1019. став 2. ЗОО јер у конкретном случају тужени као јемац платац одговара солидарно са главним дужником.

По члану 1004. став 4. ЗОО јемац за обавезу насталу из уговора о привреди одговара као јемац платац ако није шта друго уговорено, а спорним уговорима уговорено је да је тужени јемац платац. То подразумева солидарну одговорност са главним дужником из чега следи овлашћење тужиоца да спор ради остварења тог потраживања може водити против главног дужника и јемца платца заједно или сваког од њих појединачно. У смислу члана 1007. став 1. ЗОО у случају стечаја главног дужника поверилац је дужан пријавити своје потраживање у стечају и о томе обавестити јемца иначе одговара јемцу за штету коју би овај имао због тога. Наведена законска одредба у случају не пријављивања потраживања води накнади штете, а није разлог немогућности остваривања потраживања тужиоца према туженом као јемцу платцу.

Са изложеног, одлучио је као у изреци ревизијске пресуде под I на основу члана 405. став 1. ЗПП.

Основан је ревизијски навод да се из досуђене обрачунате камате не види од када иста тече на појединачне износе, због чега су нижестепене пресуде преиначене досуђивањем тужиоцу камате на појединачне доспеле износе по кредитима од доспелости истих до исплате.

По уговору о кредиту по кредитној линији број 701938021 од 25.01.2001. године кориснику кредита је одобрен кредит у износу од 5.035.289,42 динара на дан када је ово потраживање доспело 07.05.2001. године дуг корисника кредита са уговореном каматом и порезом износи 5.961.130,97 динара. По уговору о кредиту по кредитној партији број 7019310206 од 29.09.2001. године кориснику кредита одобрен је краткорочни кредит од 8.150.149,22 динара. На дан доспелости кредита за враћање 18.01.2002. године дуг по кредиту са обрачунатом каматом и порезом износи 9.493.100,22 динара. По уговору о кредиту по кредитној линији број 701936975 од 10.11.1999. године кориснику кредита је одобрен краткорочни кредит у износу од 1.000.000,00 динара. Наведени износ са уговореном каматом и порезом на дан доспелости кредита за враћање 01.01.2002. године износи 1.058.383,98 динара.

Одлуком Уставног суда од 12.јула 2012. године утврђено је да је одредба члана 3. став 1. Закона о висини стопе затезне камате ("Сл. лист СРЈ" 9/01) у делу који гласи "применом конформне методе" није у сагласности са Уставом. Наведена одлука објављена је у Службеном гласнику РС број 73/2012 од 27.јула 2012. године од ког датума у смислу члана 58. став 1. престаје да важи закон у том делу. Тужбени захтев који је усвојен за износ обрачунате камате од доспелости до 31.07.2008. године у износу од 46.961.192,18 динара обрачунат је применом конформне методе те је Врховни касациони суд преиначио нижестепене пресуде у овом делу и обавезао туженог да тужиоцу на сваки појединачни износ по уговору о кредиту плати законску затезну камату од доспелости до исплате која се неће обрачунати применом конформне методе.

На основу изложеног и члана 407. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци ревизијске пресуде под II.

Председник већа,

судија

Стојан Јокић